

Две највеће странке Косова коначно су формирале „велику коалицију“ са Исом Мустафом на челу. То је доказ демократије, каже за ДВ немачки посланик Андреас Шокенхоф. Приштину чека много посла.

ДВ: Демократски савез Косова и Демократска партија Косова направили су такозвану велику коалицију. И сами сте претходне седмице били у Приштини и разговарали са бројним политичарима. Да ли је коалиција две највеће странке добра за Косово?

Андреас Шокенхоф: Шест месеци након избора то је био знак да су партије вољне да раде на темељу постигнутих изборних резултата. Нема више блокаде, демократија функционише. У тренутном односу снага то је најбоље решење за Косово и показује да партије могу да се издигну изнад својих програма како би конструктивно радиле за земљу. Ова коалиција пре свега има изгледе да оствари пуни мандат, целе четири године. То доноси стабилност земљи.

То звучи веома оптимистично, али Приштину након пола године блокаде чека много посла. Шта Немачка очекује од Мустафе и његове владе?

Оба коалициона партнера су саопштила да желе да наставе дијалог и да желе јасну европску перспективу. Милим да је и за људе на Косову одлучујуће што држава види своју будућност у Европи. Тежи се интеграцији у европско тржиште и европски правни

простор, што захтева реформе правне државе. То је веома тежак задатак – ту сте у праву – али су се носиоци нове коалиције недвосмислено прихватили тог посла.

Какву улогу играју персонална решена – Мустафа као премијер, а Тачи као министар спољних послова?

У сваком случају је било исправно изабрати новог премијера, јер нова влада неће бити једноставни наставак претходне политике. Обојица се залажу за нову оријентацију Приштине. Влада пре свега мора да се веродостојно бори против корупције и грешака из прошлости. Стога је важно што је дошло до промене на месту премијера. За 14 месеци ће бити изабран и нови председник и ту ће доћи до новог сортирања снага. Али одлучујуће нису особе које обављају функције него јасно утврђени коалициони договор да се снажно приступи борби против корупције и организованог криминала.

У том договору стоји и залагање за наставак разговора са Београдом. Шта Берлин очекује на том плану?

Очекујемо постепену нормализацију. Стога је било важно да у Влади не буду националистичке снаге које одбијају овај дијалог. Треба времена, ништа се неће постићи преко ноћи, али поента дијалога је да је Косово суверена држава која самостално мора да преузме међународну одговорност. Зато треба наставити тежак процес дијалога. Посета албанског премијера Раме Београду је показала да ће све ићи у малим корацима и да је неопходно међусобно уважавање. Али верујем да су Мустафа, као и Тачи на новој функцији, спремни за ове изазове. Паметан је сигнал био што је етничким мањинама понуђено учешће у власти.

И до сада је било Срба у влади, али сада су ту први пут представници севера Косова, где је стање посебно тешко. Многи се у Србији и даље надају подели Косова и припајању севера централној Србији. Видите ли решење?

Постоји јасна понуда Приштине да се заједнички иде у интеграцију и будућност. Очекујемо да Београд делује на Србе на северу Косова да признају интегритет косовске државе.

Косовска штампа обимно пише о томе да се у преговоре о влади умешао и српски премијер Вучић који је наводно покушао да поправи положај Срба. Вучић тренутно има и друге бриге... Како коментаришете разапетост Србије између Русије и Европске уније?

Вучић се јасно определио за европски курс. Наравно да је Србија под масивним руским притиском. Путин је покушао да стави поједине земље Балкана под своју контролу преко енергије и привредне зависности. То је тешка шпага. Путин јесте недавно у Београду примљен уз протоколарно високе почести, али је и тада Вучић јасно рекао да је Србија на европском курсу. Зато морамо да подржимо Београд.

Управо је ту проблем јер у земљама региона, укључујући и Србију, постоји утисак да се Европска унија превише бави собом, а да је европска перспектива Западног Балкана само слово на папиру.

Наравно да ЕУ има много унутрашњих проблема, имали смо привредну па затим монетарну кризу. Али политичка понуда ЕУ постала је јаснија упркос тим тешкоћама. Томе су допринела искуства са самита у Виљнусу где смо установили да Путин неће сарадњу већ жели да поново осваја привилеговане зоне утицаја и да не признаје пуни суверенитет суседних држава. Зато Европа мора још више да понуди. Не можемо чекати да сваримо последња проширења Уније па да тек онда интегришемо остатак Балкана. Нормално је да нам је потребно одређено време, али партнерима на Балкану морамо

јасно ставити до знања да је наша понуда одлучна и искрена.

*Андреас Шокенхоф, 1957, је заменик шефа демохришћанске (ЦДУ) посланичке групе у Бундестагу, где је посланик у свом седмом узастопном мандату. Задужен је за питања одбране, спољне и европске политике.

(Дојче веле)